

- 4) Stosowanie przez państwa członkowskie w ramach uprawnienia nadanego na mocy art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2988/95, trzydziestoletniego terminu przedawnienia do odzyskiwania korzyści uzyskanych nienależnie z budżetu Unii, jest sprzeczne z zasadą proporcjonalności.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Włochy) — Teresa Cicala przeciwko Regione Siciliana

(Sprawa C-482/10) (¹)

(Krajowe postępowanie administracyjne — Akty administracyjne — Obowiązek uzasadnienia — Możliwość uzupełnienia braku uzasadnienia w toku postępowania sądowego wszczętego w zakresie aktu administracyjnego — Wykładnia art. 296 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Brak właściwości Trybunału)

(2012/C 49/16)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Teresa Cicala

Strona pozwana: Regione Siciliana

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Wykładnia art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Zgodność przepisów krajowych przewidujących możliwość nieuzasadnienia w pewnych okolicznościach aktów wydawanych przez administrację publiczną lub uzupełnienia braku uzasadnienia aktu administracyjnego w toku postępowania sądowego wszczętego w zakresie tego aktu

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania przedstawione mu przez Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Włochy) postanowieniem z dnia 20 września 2010 r.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Centre hospitalier universitaire de Besançon przeciwko Thomasowi Dutrueux'mu, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Sprawa C-495/10) (¹)

(Dyrektywa 85/374/EWG — Odpowiedzialność za produkty wadliwe — Zakres stosowania — Krajowy system nakładający na publiczne zakłady opieki zdrowotnej obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej pacjentowi z racji wadliwości urządzenia lub produktu używanego w ramach udzielonych świadczeń opieki zdrowotnej, nawet w braku winy, którą można by przypisać tym zakładom)

(2012/C 49/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Strona pozwana: Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 13 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (Dz.U. L 210, s. 29) — Odpowiedzialność publicznych jednostek opieki zdrowotnej wobec ich pacjentów — Dopuszczalność krajowego systemu odpowiedzialności umożliwiającego poszkodowanemu uzyskanie, nawet w przypadku braku winy, naprawienia szkód spowodowanych wadliwością produktów — Ograniczenie odpowiedzialności podmiotu świadczącego usługi

Sentencja

Odpowiedzialność usługodawcy, który w ramach świadczenia usług, takich jak świadczenia z zakresu opieki zdrowotnej udzielane w szpitalu, używa wadliwych urządzeń lub produktów, których nie jest on producentem w rozumieniu przepisów art. 3 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe, zmienionej dyrektywą 1999/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 maja 1999 r., i wyrządza w związku z tym szkodę osobie korzystającej z tych świadczeń, nie jest objęta zakresem zastosowania wskazanej dyrektywy. Dyrektywa ta nie stoi więc na przeszkodzie ustanowieniu przez państwo członkowskie systemu, takiego jak system będący przedmiotem sporu przed sądem krajowym, przewidującego odpowiedzialność takiego usługodawcy za wyrządzone w ten sposób szkody, nawet jeżeli nie

można mu przypisać jakiegokolwiek winy, pod warunkiem jednakże, że poszkodowany lub wspomniany usługodawca zachowują możliwość pociągnięcia producenta do odpowiedzialności na podstawie omawianej dyrektywy, jeżeli zostaną spełnione określone w niej przesłanki.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 21 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgia) — Vlaamse Oliemaatschappij NV przeciwko FOD Financiën

(Sprawa C-499/10) (¹)

(„*Sexta Diretiva IVA — Devedores do imposto — Terceiro solidariamente responsável — Regime do entreposto não aduaneiro — Responsabilidade solidária do depositário dos bens e do sujeito passivo proprietário dos bens — Boa fé ou inexistência de culpa ou negligência imputável ao depositário*”)

(2012/C 49/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Strona pozwana: FOD Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Wykładnia art. 21 ust. 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Osoby zobowiązane do zapłaty podatku — Osoby trzecie odpowiedzialne solidarnie — Uregulowanie krajowe, zgodne z którym właściciel składu ponosi odpowiedzialność solidarną za zapłatę podatku należnego od podatnika będącego właścicielem towarów w procedurze składu innej niż skład celny, także wtedy, gdy właściciel składu działa w dobrej wierze albo gdy nie można mu zarzucić ani błędu, ani niedbalstwa

Sentencja

Wykładnia art. 21 ust. 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2001/115/WE z dnia 20 grudnia 2001 r., należy dokonywać w ten sposób, iż państwa członkowskie nie mogą postanowić, że właściciel składu innego niż celny ponosi solidarnie odpowiedzialność za zapłatę podatku od wartości dodanej należnego w następstwie odpłatnej dostawy towarów z tego

składu przez ich właściciela zobowiązanego do zapłaty tego podatku, także wtedy, gdy właściciel składu działa w dobrej wierze albo gdy nie można mu zarzucić ani błędu, ani niedbalstwa.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 21 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchoven administratiwen syd — Bułgaria) — Ewroetił AD przeciwko Direktor na Agencija „Mitnici”

(Sprawa C-503/10) (¹)

(Dyrektywa 2003/30/WE — Artykuł 2 ust. 2 lit. a) — Pojęcie bioetanolu — Wyrób o zawartości nieskażonego alkoholu etylowego przekraczającej 98,5 % uzyskany z biomasy — Znaczenie rzeczywistego wykorzystywania w charakterze biopaliwa — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa bioetanolu dla potrzeb obciążenia podatkiem akcyzowym — Dyrektywa 2003/96/WE — Produkty energetyczne — Dyrektywa 92/83/EWG — Artykuł 20 tiret pierwsze i art. 27 ust. 1 lit. a) i b) — Pojęcie alkoholu etylowego — Zwolnienie od zharmonizowanego podatku akcyzowego — Skażenie)

(2012/C 49/19)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Wyrchoven administratiwen syd

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ewroetił AD

Strona pozwana: Direktor na Agencija „Mitnici”

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wyrchoven administratiwen syd — Wykładnia art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz.U. L 123, s. 42) i załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2587/91 z dnia 26 lipca 1991 r. (Dz.U. L 259, s. 1) — Wykładnia art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51) i art. 20 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316, s. 21) — Wyrób uzyskany z biomasy, zawierający estry, alkohole wyższe i aldehydy, o zawartości alkoholu wyższej niż 98 %, nieskażony — Pojęcie bioetanolu — Zaklasyfikowanie do podpozycji 2207 20 00 (alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone) albo do podpozycji 2207 10 00 (alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej) w celu poboru podatku akcyzowego